خبر

این بار شیکاگو بولز را بردند

۳ امتیازهای طلایی میلواکی

میلواکی باکس الان دیگر به یقین رسیده تحولی که پیش از آغاز فصل در فهرست بازیکنانش صورت گرفت، این تیم را به یک سه‌امتیازی‌گیر بهتر تبدیل کرده است. کافی است آمار امتیازاتی که این تیم از پشت قوس گرفته را ببینید تا دلیلش را هم متوجه شوید. در ادامه بردهایی که بخش قابل توجهی از امتیازاتش در آن را با پرتاب‌های سه‌امتیازی کسب کرد، مدعی بزرگ کنفرانس شرق، شیکاگو بولز را با ۳۰ امتیاز اختلاف و با نتیجه قاطع ۱۲۶ به ۹۶ از پیش رو برداشت که در این پیروزی مطابق معمول جیانیس آنتتوکونمپو امتیازآورترین بازیکن بود. او ۲۹ امتیاز گرفت، ۱۲ ریباند و ۸ پاس گل داد تا سومین پیروزی در سومین بازی این فصل تیمش به ثبت برسد.

نکته قابل توجه در این پیروزی، موفقیت‌آمیز بودن ۵۰ درصد از پرتاب‌های سه‌امتیازی میلواکی بود. این تیم ۴۵ بار برای انداختن توپ داخل سبد از پشت قوس تلاش کرد که ۲۲ بار آن موفقیت‌آمیز بود. این آمار تحسین‌برانگیز تنها سه روز پس از آن به ثبت رسید که باکس در پیروزی مقابل میامی هیت، ۵۱ پرتاب سه‌امتیازی داشت که ۲۹ تای آن موفق بود و به این ترتیب رکورد بیشترین پرتاب سه‌امتیازی موفق در یک بازی NBA را شکست.

آنتتوکونمپو تنها دو پاس گل می‌خواست تا دومین تریپل دابلش در این فصل را ثبت کند. دارنده عنوان ارزشمندترین بازیکن مرحله گروهی NBA طی دو فصل اخیر، پس از مسابقه گفت: «بازیکنانی که ما در تیم‌مان داریم همگی آماده‌اند. آنها همین الان که من دارم با شما صحبت می‌کنم، آماده‌اند توپ را بگیرند و آن را داخل سبد پرتاب کنند. من به آنها گفتم که همیشه آماده باشند چون هر لحظه توپ ممکن است به آنها برسد.» آنتتوکونمپو از پرتاب‌های سه‌امتیازی تیمش سهم زیادی نداشت (یک پرتاب موفق از ۵ پرتاب) اما برای هم‌تیمی‌هایش کلی موقعیت ایجاد کرد تا شانس خود را برای چنین پرتاب‌هایی امتحان کنند.» میلواکی باکس یکشنبه هفته پیش که ۱۳۰ به ۱۱۰ به نیویورک باخت، تنها ۷ تا از ۳۸ پرتاب سه‌امتیازی‌اش را داخل سبد انداخت اما از آن به بعد این تیم ۱۳۷ بار شانس خود را برای کسب امتیاز از این پرتاب‌ها امتحان کرده که ۶۷ بار آن موفق بوده است. آخرین نمایش باشکوهش در پرتاب‌های سه‌امتیازی هم به این تیم کمک کرد که در یازدهمین تقابل متوالی‌اش با بولز برنده باشد.

هدف آرسنال: صرفه‌جویی یک میلیونی در هفته!

آرسنال اگر شش بازیکن دیگر خود را به باشگاه‌های دیگر منتقل کند، نزدیک یک میلیون پوند در هفته صرفه‌جویی خواهد کرد.

میکل آرتتا اخیراً سئاد کولاسیناج را به شالکه، باشگاه سابقش قرض داده است. به این ترتیب آرسنال دیگر نیازی ندارد که هفته‌ای ۱۰۰ هزار پوند دستمزد به او بپردازد. آرتتا می‌خواهد که تیمش را جراحی کند. این مربی اسپانیایی به دنبال آن است که شش بازیکن دیگر را در ژانویه واگذار کند؛ چه به صورت دائمی و چه به صورت قرضی. در نهایت، این کار می‌تواند ۸۳۰ هزار پوند در هفته به نفع باشگاه تمام شود. مسعود اوزیل در این میان در صدر لیست بازیکنان است. این بازیساز ۳۲ ساله آلمانی از لیست آرتتا برای لیگ برتر و لیگ اروپا خط خورده و به این ترتیب او در حالی هفته‌ای ۳۵۰ هزار پوند دریافت می‌کند که هیچ کاری انجام نمی‌دهد! هکتور به‌یرین که گفته می‌شود شاید به بارسلونا برگردد هم ۱۱۰ هزار پوند در هفته دستمزد می‌گیرد. شکودران موستافی و سوکراتیس پاپاستاتوپولوس، دو مدافع ناکارآمد آرسنال هم هر کدام ۹۰ هزار پوند در هفته دریافت می‌کنند. سوکراتیس مانند اوزیل است و در حالی دستمزد زیادی می‌گیرد که در لیست تیم برای لیگ برتر حضور ندارد. کالوم چمبرز و ویلیام سالیبا هم ممکن است به صورت قرضی یا دائمی جدا شوند. دستمزد چمبرز ۵۰ هزار پوند در هفته است و سالیبا هفته‌ای ۴۰ هزار پوند به خانه می‌برد. این در حالی است که سالیبا حتی یک بازی هم برای آرسنال انجام نداده است. مجموع دستمزد این بازیکنان ۸۳۰ هزار پوند در هفته می‌شود. از حالا تا پنجره نقل و انتقالات تابستانی ۲۵ هفته مانده است. به این ترتیب اگر آرتتا هر شش بازیکن را واگذار کند، می‌تواند بیش از ۲۰ میلیون پوند در تابستان در اختیار داشته باشد تا بازیکنانی که می‌خواهد را بخرد.

یک گل وحشی خودرو زیباتر است یا گل گلخانه‌ای؟

واقعاً پله را با مسی مقایسه می‌کنید؟

گزارش
بارنی رونای

حالا این کار عجیب به نظر می‌رسد اما تولد ۵۰ سالگی پله با مسابقه‌ای با حضور ستارگان جشن گرفته شد؛ دیداری که در سراسر دنیا پخش شد. پیش از آغاز بازی، یک کیک بزرگ را به سن سیرو بردند که روی آن چهره پله نقش بسته بود که لباس سفید پله‌ای پوشیده و دستش را مشت کرده و یک گروه کرپله‌ای هم آواز «تولدت مبارک» را سر دادند. سیطره پله بر فوتبال دنیا در آسمان پیچید. در آن هنگام، یک دنیای کامل حول پله شکل گرفته بود.

دقت کرده‌اید که من زیاد از کلمه «پله» استفاده کرده‌ام؟ این مفهومی در روانشناسی است که اسمش «اشباع معنایی» است که در آن وقتی یک کلمه بارها تکرار می‌شود، معنی‌اش را از دست می‌دهد.

در دهه ۱۹۶۰، پژوهشگران اجتماعی با کت و شلوار قهوه‌ای، آزمایش‌هایی را انجام می‌دادند که در آنها، افراد کلمه «پنجره» را صدها بار تکرار می‌کردند و این موضوع ضبط می‌شد که آنها چه زمانی به این تردید می‌کنند که اساساً کلمه‌ای به عنوان «پنجره» داریم و آیا پنجره در دنیای واقعی وجود دارد یا نه. این همان اتفاقی است که برای پله افتاده است. تا حالا چند بار این ترکیب حروف را شنیده‌اید؟ این کلمه دلالت بر چه چیزی دارد؟ بر یک پیراهن طلایی، یک مدل مو، چمن مکزیکی که زیر نور آفتاب رنگش پریده است. یک روش خاص دویدن. مردی در لباس سفید که در یک ورزشگاه بیسبال، به سمت مردم دست تکان می‌دهد. در طول زمان، این پرسونای پله شکل گرفته و تبدیل به چهره‌ای در فرهنگ عامه قرن بیستم شده که در آن رونالد مک‌دونالد، دارث ویدر، ساختمان امپایر استیت و پله حضور دارند؛ موزه‌ای که به شکل فزاینده‌ای دور به نظر می‌رسد و به گذشته پیوسته است.

در سال ۱۹۷۰، پله حتی به عنوان مشهورترین چهره دنیا انتخاب شد. او همچنین با اندی وارهول رفیق شد که افتخار «کارهای پوچ و بی‌معنی مبتنی بر شهرت» به نام او ثبت شده بود. او حتماً عاشق حس عاری از طعنه پله از جایگاهش شده بود. وارهول پیش‌بینی کرد که پله برای ۱۵ قرن شهرت خواهد داشت.

این هفته باز هم نام پله در خبرها آمد اما نه با احساسی خوب. در هفته کریسمس، لیونل مسی ۶۴۴ امین گل خود برای بارسلونا را به ثمر رساند و به این ترتیب از آمار گل‌هایی که ادعا می‌شود پله برای سانتوس زده فراتر رفت. او رکورد بیشترین گل باشگاهی را از پله ربود.

نه، صبر کنید! پنج روز بعد سانتوس جواب مسی را داد. آن کیک غول‌پیکر را به قنادی برگردانید. به نظر باشگاه سانتوس، تعداد گل‌های پله ۱۰۹۱ عدد است و گل‌هایی که پله در تک بازی‌های تورهای دهه ۱۹۶۰ زده هم حساب است. این موضوع البته که باعث بحث و جدل شد. پله بزرگ همیشه از منافعش محافظت می‌کند. از سوی دیگر، برای افرادی که آنقدر جوان هستند که آن دوران را به خاطر ندارند، طبیعی است که بخواهند این ادعاها را به کناری بنهند تا خودشان هم سهمی در تاریخ داشته باشند. اینکه طرفداران مسی در اینترنت افراد را دست بیندازند احتمالاً پایانی محتوم برای همه قهرمانان است. پادشاهان، فراعنه، چهره‌های فیفا. در نهایت همه ما مضحکه کاربران اینترنتی می‌شویم.

اما یک موضوع دیگر در اینجا مطرح است. این نگرانی وجود دارد که پله به شکلی نامنصفانه کوچک شمرده شود و ارزش‌های او از دست برود. وقتی دیه‌گو مارادونا در ماه نوامبر درگذشت، این موضوع تا حدی حس شد چون نمی‌شود دو نفر همزمان خوب باشند و چون ما مارادونا را به دلیل ذات شورشی‌اش دوست داشتیم، برخی شروع به حمله به پله کردند. این بازی حاصل جمع صفر داشت و وقتی از مارادونا ستایش می‌شد، پله باید زیر سؤال می‌رفت. همراهی او با فیفا هم باعث شده بود که هدف آسانی برای منتقدان باشد.

مارادونا در طول زندگی‌اش به این ماجرا دامن زده بود. او پله را تمسخر کرده بود و گفته بود که او آدم فیفا است و باعث افتخار فوتبال نیست. البته مارادونا با وجود همه درخشش‌هایش، حرف‌های چرند زیادی می‌زد. پله دوپینگ نکرد، تقلب نکرد، به سمت افراد شلیک نکرد و با قاتلان نگشت.

مسخره کردن رکورد گل‌های پله و گفتن اینکه موفقیت‌هایش از آن توطئه‌های دهه ۶۰ میلادی بوده، نسخه بامزه‌تر این انتقادات است اما برخی چیزها هستند که باید در این فرآیند سالم بمانند.

اول از همه، در میان این همه هیاهوی شرکت‌ها و رسانه‌ها، باید گفت که پله یک گل وحشی بود، یک چهره انقلابی راستین. مقایسه‌ها معمولاً بی‌معنا هستند اما می‌توانند جالب باشند. مسی و نسل او در کنار پله، مانند شکوفه‌های گلخانه‌ای هستند که در دنیایی پرورش یافته‌اند که همه چیزشان مدیریت شده است.

لیونل مسی استعدادی ماوراءالطبیعه دارد که کاملاً به منصه ظهور رسیده است. او یک نابغه تمام‌عیار ورزش است اما واقعیت این است که حالا بهترین زمان برای آن است که نابغه فوتبال باشید. بهترین شرایط برای شما مهیا است و دمای گلخانه در حالت ایده‌آل تنظیم شده است. پدیدار شدن بازیکنی مثل مسی اجتناب‌ناپذیر بود.

اما ممکن بود بازیکنی مانند پله نداشته باشیم. او در شرایطی متولد شد که در ورزش برزیل، نژادپرستی بیداد می‌کرد. او با پای برهنه بازی می‌کرد. او برای گذران زندگی کفش واکس می‌زد و بادام زمینی دزدیده‌شده می‌فروخت.

تنها استعداد بود که این پسر اهل میناس گرایس را راهنمایی می‌کرد و باعث شد او اولین فوق ستاره ورزشی سیاهپوست دنیا شود. او منبع الهام بسیاری شد. پله در ۱۷ سالگی فاتح جام جهانی شد. او مانند فردی از آینده بود که اوضاع را به شکلی متفاوت می‌دید و هوای متفاوتی را استنشاق می‌کرد.

اینکه او چطور درخشید را نمی‌توان با نسل جدید فوتبال مقایسه کرد. از سوی دیگر، دیدارهای دوستانه سانتوس معادل لیگ قهرمانان فعلی بود. آنها می‌خواستند با نشان دادن پله به دنیا، به درآمد برسند.

آیا به ثمر رساندن هت‌تریک مقابل اتلتیکو مادرید در یک دیدار در توری در سال ۱۹۶۶ سخت‌تر است یا برابر ویکتوریا پلزن در دیداری خانگی و بی‌اهمیت در سال ۲۰۱۱؟ کسی چه می‌داند.

چیزی که مشخص است این است که پله این بازی را اختراع کرد. او بود که ایده فوق ستاره ورزشی شدن را به دنیا نشان داد، آن هم به روشی که در حال حاضر تکرارناپذیر است. کیک‌های غول‌پیکر و کلاه‌های مکزیکی را فراموش کنید. آن پله واقعی موهبتی برای همه ما است و کسی به گرد پایش نمی‌رسد.

منبع: گاردین

در سال ۱۹۷۰ پله به عنوان مشهورترین چهره دنیا انتخاب شد. اندی وارهول، هنرمند معروف، پیش‌بینی کرد پله برای ۱۵ قرن شهرت جهانی خواهد داشت

چلسی – منچسترسیتی (که هنوز لغو نشده)، ساعت ۲۰:۰۰

پپ علیه کرونا

پپ گواردیولا تأیید کرده پنج بازیکن منچسترسیتی به دلیل تست مثبت ویروس کرونا برای بازی امشب برابر چلسی در دسترس نیستند. بازی سیتی در زمین اورتون دوشنبه قبل لغو شد بعد از آنکه سه بازیکن دیگر این تیم به ویروس کرونا مبتلا شدند در حالی که در روز کریسمس مشخص شد کایل واکر و گابریل ژسوس درگیر این ویروس شده‌اند. با احتساب دو نفر از کارکنان تیم اول باشگاه هفت نفر از پرسنل تیم خودشان را قرنطینه کرده‌اند. آخرین مورد هم ادرسون بوده که در اولین روز سال جدید میلادی اعلام کرد به این ویروس مبتلا شده و خودش را قرنطینه کرده. دروازه‌بان برزیلی در اینستاگرام پست گذاشت: «شب اول سال نو را در قرنطینه سپری می‌کنم. در همان خانه هستم اما در محیطی کاملاً متفاوت نسبت به سال گذشته و از فرزندانم دور هستم. سال نو مبارک، خدا سال ۲۰۲۱ را بخیر کند.» نبودن او می‌تواند به نخستین بازی زک استیفن در لیگ برتر منجر شود، این بازیکن تیم ملی آمریکا در این فصل چهار بازی برای سیتی انجام داده که یکی از آنها در لیگ قهرمانان اروپا بوده.

گواردیولا گفت: «اول چهار نفر بودند شامل دو بازیکن و بعد سه نفر دیگر اضافه شدند. فکر نمی‌کنم لیگ برتر اجازه بدهد نامشان را ببرم اما روز بازی مشخص می‌شود، باید به حریم خصوصی بازیکنان احترام بگذاریم.»

گواردیولا تأکید داشت سیتی به اندازه کافی برای بازی مقابل اورتون بازیکن داشت اما خبر تست‌های مثبت درست قبل از بازی منتشر شد تا چاره‌ای به جز لغو بازی وجود نداشته باشد: «ما می‌خواستیم بازی کنیم اما با مشاهده موارد مثبت بیشتر، لیگ را در جریان گذاشتیم. شخصاً به کارلو آنچلوتی تلفن زدم تا توضیح دهم چون روز قبل با هم تماس داشتیم و درباره اینکه چه خطراتی وجود دارد، حرف زده بودیم.» البته اورتون از تعویق بازی ناراحتی خود را ابراز کرد و خواهان توضیحات کامل درباره علل تصمیم‌گیری شد اما آنچلوتی با مهربانی بیشتری برای کارکنان باشگاه سیتی آرزوی بهبودی کرد.

گواردیولا گفت: «من حرف‌های آنچلوتی را نسبت به بیانیه باشگاه بیشتر پسندیدم. ما دوست داشتیم بازی کنیم اما لیگ برتر تصمیمی عاقلانه گرفت تا موارد ابتلا بیشتر نشود.»

فرصت سال نو

فرانک لمپارد امیدوار است از فرصت سال نو برای جبران نتایج ضعیف اخیر استفاده کند؛ آبی‌ها از شش بازی آخرشان در رقابت‌های مختلف تنها یک برد به دست آورده‌اند. باختن در خانه اورتون یا ولورهمپتون شرم‌آور نیست اما وقتی شما چلسی هستید و با انگیزه قهرمانی در تابستان ۲۰۰ میلیون پوند هزینه کرده‌اید، اعتبارتان با باخت‌های پشت سر هم برابر تیم‌های امیدوار به کسب سهمیه اروپایی کم می‌شود.

چلسی در بازی باکسینگ دی مقابل آرسنال چیزی برای ارائه نداشت و شایسته چیزی جز باخت نبود، در بازی خانگی مقابل استون ویلا هم نتیجه‌ای بهتر از تساوی عایدش نشد. حالا در بازی با منچسترسیتی که پر از غایب است، می‌تواند فرصت خوبی تلقی شود. چلسی که با ۳۱ گل زده سومین تیم هجومی لیگ بعد از لیورپول و منچستریونایتد به حساب می‌آید می‌تواند با بیست و هفتمین پیروزی برابر سیتی در لیگ برتر جای اورتون را در رده چهارم بگیرد.

لمپارد به خاطر شکست بد تیمش مقابل آرسنال، برای بازی با ویلا تغییرات زیادی در ترکیب خود ایجاد کرد اما نتیجه نگرفت و حالا احتمالاً با تمام قوا به مصاف تیم گواردیولا می‌رود. درباره آمادگی حکیم زیش ابهام وجود دارد و ریس جیمز به خاطر مصدومیت همسترینگ به این بازی نمی‌رسد برای همین سزار آسپیلیکوئتا می‌تواند چهارصدمین بازی‌اش را برای چلسی انجام دهد.

در قلب دفاع، به جای آندریاس کریستنسن و آنتونیو رودیگر، تیاگو سیلوا و کورت زوما بازی خواهند کرد. متئو کووا چیچ جای ژورژینیو را می‌گیرد و اولیویه ژیرو با وجود گلزنی به ویلا احتمالاً جلوتر از تامی آبراهام در خط حمله نخواهد بود.

ترکیب احتمالی

چلسی: مندی؛ آسپیلیکوئتا، زوما، سیلوا، چیلول؛ کانته، کووا چیچ، ماونت؛ پولیشیچ، آبراهام، ورنر

منچسترسیتی: استیفن؛ کانسلو، دیاس، استونز، مندی؛ رودری، گوندوغان؛ محرز، دبروین، استرلینگ؛ آگوئرو

گزارش

مت پیرسن

پنج سؤال اساسی به بهانه شروع دوباره بوندس‌لیگا

از بایرن بی‌رقیب تا روهر پربحران

تعطیلات زمستانی به شکلی دراماتیک کوتاه شده و نیم فصل دوم بوندس‌لیگا شروع شده است. رقابت در بالای جدول سخت و فشرده است اما آیا واقعاً تیم‌های دیگر غیر از بایرن مونیخ شانسی دارند؟ هواداران چه می‌شوند، دوباره آنها را می‌بینیم؟ آیا شالکه بالاخره به پیروزی می‌رسد؟ دویچه وله به پنج سؤال اساسی درباره بوندس‌لیگا پاسخ داده است.

آیا اساساً کورس قهرمانی وجود دارد؟

با انجام ۱۳ بازی، دو امتیاز سه تیم بالای جدول را از هم جدا می‌کند. به نظر می‌رسد این یکی واقعاً کورس قهرمانی است اما قبلاً هم در موقعیتی مشابه قرار گرفته‌ایم. همین فصل قبل، لایپزیگ به عنوان صدرنشین به تعطیلات زمستانی رفت و پیش از این تیم، دورتموند لقب قهرمان نیم فصل را به دست آورد. هیچ کدام اما نتوانستند در یک مبارزه جدی دوام بیاورند. تعطیلات امسال بعد از بازی‌های کمتری بود و در حالی که حتی هانسی فلیک هم اعتراف کرد بایرن در دسامبر خسته به نظر می‌رسید، حس می‌شد تیم آلمانی در رقابت‌های اروپایی حاضر هستند و در شش ماه آینده فشار زیادی روی تیم وجود دارد که مستلزم مدیریت فوق‌العاده‌ای است. یولیان ناگلزمان با داشتن بازیکنان ذخیره خوب در لایپزیگ دستش باز است در حالی که فلیک اگر چه در برخی پست‌ها گزینه‌های زیادی در اختیارش است اما بعضی جاها کمبود دارد. تیم‌های بوندس لیگایی که معمولاً در فصل نقل و انتقالات ژانویه آرامش خاصی دارند، این بار فرصت خوبی برای تقویت تیم‌هایشان دارند.

آیا شالکه بدترین تیم تاریخ می‌شود؟

تیمی که بیش از همه به تقویت نیاز دارد، شالکه است که بدون برد به قعر جدول چسبیده است اما پولی در بساط نیست، بازیکنان به صورت آزاد به تیم‌های دیگر رفته‌اند، دو مربی اخراج شده‌اند و آخرین امیدشان، کریستین گراس، بعد از اخراج از یانگ بویز در سال ۲۰۱۲ در اروپا مربیگری نکرده. «آبی‌های سلطنتی» البته با وجود کسب تنها ۴ امتیاز از ۱۳ بازی تنها دو برد با آرمینیا بیلفلد فاصله دارد که در رده شانزدهم یعنی جایگاه پلی‌آف بقا- سقوط قرار گرفته هرچند یک برد هم برای باشگاه گلزن کرشن سخت به نظر می‌رسد. آخرین بار در ژانویه ۲۰۲۰ طعم پیروزی در بوندس‌لیگا را چشیده‌اند و می‌توانند با تاسمانیا برلین که در فصل ۱۹۶۶-۱۹۶۵ رکورد نامطلوب طولانی‌ترین روند بدون پیروزی تاریخ بوندس‌لیگا را به نام خود ثبت کرد، برابر شوند.

تکلیف دورتموند چه می‌شود؟

اوضاع رقیب سرسخت شالکه در منطقه روهر یعنی دورتموند خیلی بهتر است اما نه اینکه بگوییم همه چیز در وست فالن اشتادیون روبه‌راه است. لوسین فاوره اواسط دسامبر و بعد از باخت خانگی ۵ بر یک برابر تیم تازه دسته اولی شده اشتوتگارت اخراج شد اما هنوز مشخص نیست چه برنامه جایگزینی دارند. دستیار مربی قبلی، ادین ترزیج فعلاً مربی شده. او کار را با پیروزی برابر برمن آغاز کرد اما قبل از کریسمس به اونیون برلین باختند. هنوز خیلی زود است درباره اینکه موفقیت‌های فلیک را تکرار می‌کند و از موقت به دائمی تبدیل می‌شود، قضاوت کنیم اما مارکو رزمربی بوروسیا مونشن گلادباخ گزینه مورد علاقه باشگاه برای بلندمدت است ضمن اینکه جسی مارش مربی سالزبورگ هم شرایط‌شان را دارد اما با توجه به اینکه هر دو مربی بعید است در این فصل از تیمشان جدا شوند، دورتموند باید منتظر بماند اما آیا تیمی که در رده پنجم است و به نیمه جدول نزدیکتر است تا بایرن، می‌تواند صبر کند؟

برنامه فشرده چه تاثیراتی دارد؟

یک اثر دیگر شیوع ویروس کرونا فشرده شدن فصل بوندس‌لیگا است. همیشه این موقع، تیم‌ها نصف بازی‌هایشان در لیگ را انجام داده بودند و چند هفته دیگر تعطیلی داشتند. امسال اما فاصله میان دور دوم جام حذفی با ادامه بوندس‌لیگا تنها ۱۰ روز است و چهار بازی از نیمه اول فصل باقی مانده. شش تیم آلمانی در رقابت‌های اروپایی حاضر هستند و در شش ماه آینده فشار زیادی روی تیم وجود دارد که مستلزم مدیریت فوق‌العاده‌ای است. یولیان ناگلزمان با داشتن بازیکنان ذخیره خوب در لایپزیگ دستش باز است در حالی که فلیک اگر چه در برخی پست‌ها گزینه‌های زیادی در اختیارش است اما بعضی جاها کمبود دارد. تیم‌های بوندس لیگایی که معمولاً در فصل نقل و انتقالات ژانویه آرامش خاصی دارند، این بار فرصت خوبی برای تقویت تیم‌هایشان دارند.

هواداران در سال ۲۰۲۱ برمی‌گردند؟

جواب کوتاه و قابل پیش‌بینی این است که هیچ کس نمی‌داند. هواداران یکی از بزرگترین جاذبه‌های بوندس‌لیگا هستند اما با وجود آنکه عده‌ای معدود اجازه حضور در چند بازی ابتدای فصل را پیدا کردند ولی استادیوم‌های خالی امری طبیعی شده است. اگرچه آلمان اخیراً واکسیناسیون گروه‌های پرخطر را آغاز کرده اما بازگشت جمعیت‌های زیاد به استادیوم‌ها در این فصل چندان محتمل نیست. احتمال اینکه چند هزار نفر با رعایت فاصله‌گذاری به استادیوم‌ها برگردند، بیشتر است. کارل هاینتس رومنیگه مدیرعامل بایرن مونیخ چند وقت پیش گفت: «محتاطانه خوشبینیم که تا آخر امسال به تدریج شاهد بازگشت تماشاگران به آلیانتس آره‌نا باشیم.» خوشبینی محتاطانه شاید برای این فصل بهترین کار باشد هرچند شاید تا آخر سال اوضاع بهتر شود.

سوژه

آغاز ماراتن برای تصاحب ستاره‌های مجانی

با آغاز سال میلادی جدید، مجوز مذاکره با سایر باشگاه‌ها برای چند تن از ستاره‌های فوتبال اروپا هم صادر شد. مسی، راموس، آلابا، دپای، آگوئرو و ابراهیموویچ جزو این دسته هستند. از آنجا که قرارداد این بازیکنان روز ۳۱ ژوئن سال ۲۰۲۱ به پایان می‌رسد، آنها اجازه دارند در این ماه برای فصل آینده شان برنامه‌ریزی کنند.

بلاتکلیفی مسی

مسی تابستان ۲۰۲۰ خواست برود اما نشد و در واقع به او اجازه ندادند. الان اما او در پایان فصل می‌تواند بارسا را به عنوان بازیکن آزاد ترک کند. هنوز اما معلوم نیست که او چه در سر دارد. مسی در مصاحبه اخیرش گفت که هنوز هیچ تصمیمی نگرفته است و در آخر فصل تصمیم می‌گیرد.

تمدید بالقوه برای راموس و لوکاس

در رئال مادرید، سرخیو راموس بزرگترین نامی است که قراردادش رو به پایان است. او همیشه درباره تمایلش به ماندن صحبت کرده. وضعیت لوکاس واسکز هم مشابه است. او هم که دوباره به بازیکنی مهم برای زیدان تبدیل شده، تا پایان فصل قرارداد دارد. پس مدیران رئال مادرید باید زودتر درباره این دو بازیکن تعیین تکلیف کنند.

آلابا، گزینه‌ای پرطرفدار

نیمی از باشگاه‌های تراز اول اروپا وضعیت داوید آلابا را به دقت زیر نظر دارند تا در صورت قطعی شدن جدایی او از بایرن مونیخ هرچه زودتر او را به چنگ آورند. در این بین رئال مادرید مشتری اصلی او نامیده شده است اما این تیم رقبای سرسختی مانند پاری سن‌ژرمن، منچسترسیتی، لیورپول و چلسی دارد.

دو بازیکن در رادار بارسا

تابستان امسال گفته شد که بارسلونا ممفیس دپای و اریک گارسیا را می‌خواهد. این باشگاه اگر چند ماه دیگر صبر کند می‌تواند آنها را به عنوان بازیکن آزاد به چنگ آورد.

واینالدوم بر سر دوراهی

طبق گزارش نشریه گاردین، لیورپول به بازیکن هلندی‌اش قراردادی جدید پیشنهاد کرده اما او هنوز جواب نداده و زمان بیشتری می‌خواهد.

یک دهه آگوئرو

آگوئرو سال ۲۰۱۱ با سیتی قرارداد بست و تابستان امسال یک دهه از ورودش به این تیم می‌گذرد اما تابستان سال ۲۰۲۱ می‌تواند پایان این دهه باشد. داوید سیلوا بعد از یک دهه از سیتی جدا شد و این احتمال هست که آگوئرو هم راه او را برود.

پوچ ناراضی

ریکی پوچ در بارسلونا ناراضی است. البته او از روزی که رونالد کومان مربی‌اش شد می‌دانست که قرار نیست جایی در ترکیب اصلی داشته باشد. قرارداد او تابستان تمام و بازیکن آزاد می‌شود.

کاوانی در صدر اخبار

او تابستان امسال به عنوان یکی از مهم‌ترین بازیکنان آزاد به منچستریونایتد پیوست اما قراردادش فقط یک سال اعتبار دارد و تابستان ۲۰۲۱ تمام می‌شود.

مثلث PSG

سه بازیکن پاری سن‌ژرمن، یولیان دراکسلر، آنخل دی ماریا و خوان برنات هر سه تابستان سال آینده بازیکن آزاد می‌شوند. با ورود ماثوریسیو پوچتینو به عنوان سرمربی جدید، آینده این سه بازیکن هم در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

میلان در انتظار جواب ابراهیموویچ

ابراهیموویچ ۳۹ ساله است و هنوز نگفته در پایان قرارداد فعلی‌اش که تابستان ۲۰۲۱ تمام می‌شود، چه تصمیمی خواهد گرفت.

منبع: مارکا